

POSUDEK

na diplomovou práci Marka Prokše „Mezinárodněprávní ochrana klimatu“

Diplomová práce je věnována problematice mezinárodní ochrany životního prostředí. Práce je členěna na úvod, pět částí a závěr. Diplomová práce má rozsah 73 strany. Práce byla odevzdána (datum vypracování práce) dne 16. dubna 2011.

Cílem práce je podle diplomanta především zmapování historického vývoje právní úpravy v celém odvětví mezinárodněprávní ochrany klimatu (str. 7), na str. 12 mluví o pododvětví. V této souvislosti je otázkou zda lze skutečně v právním slova smyslu mluvit o odvětví? Dalším cílem je seznámit čtenáře se základními zásadami na kterých celá právní úprava stojí, jakož i s orgány, které na základě těchto vznikly. Součástí práce je rovněž rozbor platné mezinárodněprávní úpravy (str. 8). Dále je cílem práce, zabývat se úvahami de lege ferenda, pokud jde o některé problémy současné právní úpravy jako takové.

V první kapitole se diplomant zabývá obecnějšími otázkami specifík mezinárodního práva životního prostředí. Zabývá se zde i možností vzniku obyčejových pravidel. Zmiňuje obyčejové pravidlo o nepoškozování životního prostředí za hranicemi jejich jurisdikce při provádění činností států na jejich vlastním území. Na str. 11 však konstatuje, že vzhledem ke specifické povaze emisí skleníkových plynů a klimatických změn lze dovést závazky z obyčejového pravidla jen stěží. Toto své konstatování by měl autor vysvětlit. Dále diplomant kvalifikovaně rozebírá různé typy smluvní úpravy v oblasti mezinárodní ochrany životního prostředí. Srovnává zde situaci v oblasti ochrany ozónové vrstvy a ochrany klimatu. Konstatuje, že ochrana klimatu je pro vytvoření právní úpravy podstatně obtížnějším tématem. Jako prostředek právní úpravy v oblasti klimatu je především stanovení cílů, základních zásad a principů, které je třeba dodržovat, společně s dílčími omezeními a podpora vědeckého a technologického rozvoje (str. 13).

Druhá kapitola je již zaměřena na vývoj mezinárodněprávní ochrany klimatu od 70 let 20. století. V této části se autor zabývá problémy spojenými s projednáváním a uzavřením Rámcové úmluvy o změně klimatu. Pro další vývoj v dané oblasti považuje diplomant podstatné zejména zřízení konference smluvních stran (str. 20), která má sloužit jako fórum pro vznik dalších mezinárodněprávních instrumentů v této oblasti. Zabývá se uzavřením Kjótského protokolu v roce 1997 a dále zde zmiňuje Marakéšské dohody (str. 24 – 25). Jaký je jich význam?

Třetí kapitola je zaměřena na rozbor Rámcové úmluvy o změně klimatu. Zmiňuje zde mimo jiné závazky smluvních stran přílohy I a II (str. 35). Jakou mají povahu, jsou právně závazné nebo se jedná o soft law? Čtvrtá kapitola zahrnuje rozbor Kjótského protokolu. Jakou povahu mají závazky podle Protokolu?

Pokud jde o hodnocení, diplomová práce má logickou strukturu. Je založena na analýze vývoje v dané oblasti a vzhledem k tomu, že se jedná o smluvní úpravu na rozboru úmluvy a protokolu. V této poměrně složité problematice se diplomant výborně orientuje a v práci naplňuje vymezené cíle.

Pokud jde o literaturu, použil diplomant řadu primárních a sekundárních pramenů, převážně cizojazyčných. Schopnost uchazeče pracovat s literaturou prokazuje i na 53 citacích. Přínosné a ilustrativní jsou i přílohy k práci. Práce je napsána srozumitelným, čtivým jazykem.

Diplomovou práci **doporučuji** k ústní obhajobě, hodnotím ji klasifikačním stupněm **výborně**. Při ústní obhajobě doporučuji, aby diplomant vedle výše zmíněných otázek :

- 1) vysvětlil význam schůzí konference smluvních stran Kjótského protokolu,

- 2) vyjádřil svůj názor na situaci v právní úpravě po skončení platnosti Kjótského protokolu v roce 2012.

V Praze dne 24. května 2011

doc. JUDr. Jan Ondřej, CSc., DSc.

POSUDEK

na diplomovou práci Marka Prokše „Mezinárodněprávní ochrana klimatu“

Diplomová práce je věnována problematice mezinárodní ochrany životního prostředí. Práce je členěna na úvod, pět částí a závěr. Diplomová práce má rozsah 73 strany. Práce byla odevzdána (datum vypracování práce) dne 16. dubna 2011.

Cílem práce je podle diplomanta především zmapování historického vývoje právní úpravy v celém odvětví mezinárodněprávní ochrany klimatu (str. 7), na str. 12 mluví o pododvětví. V této souvislosti je otázkou zda lze skutečně v právním slova smyslu mluvit o odvětví? Dalším cílem je seznámit čtenáře se základními zásadami na kterých celá právní úprava stojí, jakož i s orgány, které na základě těchto vznikly. Součástí práce je rovněž rozbor platné mezinárodněprávní úpravy (str. 8). Dále je cílem práce, zabývat se úvahami de lege ferenda, pokud jde o některé problémy současné právní úpravy jako takové.

V první kapitole se diplomant zabývá obecnějšími otázkami specifík mezinárodního práva životního prostředí. Zabývá se zde i možností vzniku obyčejových pravidel. Zmiňuje obyčejové pravidlo o nepoškozování životního prostředí za hranicemi jejich jurisdikce při provádění činností států na jejich vlastním území. Na str. 11 však konstatuje, že vzhledem ke specifické povaze emisí skleníkových plynů a klimatických změn lze dovést závazky z obyčejového pravidla jen stěží. Toto své konstatování by měl autor vysvětlit. Dále diplomant kvalifikovaně rozebírá různé typy smluvní úpravy v oblasti mezinárodní ochrany životního prostředí. Srovnává zde situaci v oblasti ochrany ozónové vrstvy a ochrany klimatu. Konstatuje, že ochrana klimatu je pro vytvoření právní úpravy podstatně obtížnějším tématem. Jako prostředek právní úpravy v oblasti klimatu je především stanovení cílů, základních zásad a principů, které je třeba dodržovat, společně s dílčími omezeními a podpora vědeckého a technologického rozvoje (str. 13).

Druhá kapitola je již zaměřena na vývoj mezinárodněprávní ochrany klimatu od 70 let 20. století. V této části se autor zabývá problémy spojenými s projednáváním a uzavřením Rámcové úmluvy o změně klimatu. Pro další vývoj v dané oblasti považuje diplomant podstatné zejména zřízení konference smluvních stran (str. 20), která má sloužit jako fórum pro vznik dalších mezinárodněprávních instrumentů v této oblasti. Zabývá se uzavřením Kjótského protokolu v roce 1997 a dále zde zmiňuje Mراكéšské dohody (str. 24 – 25). Jaký je jich význam?

Třetí kapitola je zaměřena na rozbor Rámcové úmluvy o změně klimatu. Zmiňuje zde mimo jiné závazky smluvních stran přílohy I a II (str. 35). Jakou mají povahu, jsou právně závazné nebo se jedná o soft law? Čtvrtá kapitola zahrnuje rozbor Kjótského protokolu. Jakou povahu mají závazky podle Protokolu?

Pokud jde o hodnocení, diplomová práce má logickou strukturu. Je založena na analýze vývoje v dané oblasti a vzhledem k tomu, že se jedná o smluvní úpravu na rozboru úmluvy a protokolu. V této poměrně složité problematice se diplomant výborně orientuje a v práci naplňuje vymezené cíle.

Pokud jde o literaturu, použil diplomant řadu primárních a sekundárních pramenů, převážně cizojazyčných. Schopnost uchazeče pracovat s literaturou prokazuje i na 53 citacích. Přínosné a ilustrativní jsou i přílohy k práci. Práce je napsána srozumitelným, čtivým jazykem.

Diplomovou práci **doporučuji** k ústní obhajobě, hodnotím ji klasifikačním stupněm **výborně**. Při ústní obhajobě doporučuji, aby diplomant vedle výše zmíněných otázek :

- 1) vysvětlil význam schůzí konference smluvních stran Kjótského protokolu,

- 2) vyjádřil svůj názor na situaci v právní úpravě po skončení platnosti Kjótského protokolu v roce 2012.

V Praze dne 24. května 2011

doc. JUDr. Jan Ondřej, CSc., DSc.

POSUDEK

na diplomovou práci Marka Prokše „Mezinárodněprávní ochrana klimatu“

Diplomová práce je věnována problematice mezinárodní ochrany životního prostředí. Práce je členěna na úvod, pět částí a závěr. Diplomová práce má rozsah 73 strany. Práce byla odevzdána (datum vypracování práce) dne 16. dubna 2011.

Cílem práce je podle diplomanta především zmapování historického vývoje právní úpravy v celém odvětví mezinárodněprávní ochrany klimatu (str. 7), na str. 12 mluví o pododvětví. V této souvislosti je otázkou zda lze skutečně v právním slova smyslu mluvit o odvětví? Dalším cílem je seznámit čtenáře se základními zásadami na kterých celá právní úprava stojí, jakož i s orgány, které na základě těchto vznikly. Součástí práce je rovněž rozbor platné mezinárodněprávní úpravy (str. 8). Dále je cílem práce, zabývat se úvahami de lege ferenda, pokud jde o některé problémy současné právní úpravy jako takové.

V první kapitole se diplomant zabývá obecnějšími otázkami specifik mezinárodního práva životního prostředí. Zabývá se zde i možností vzniku obyčejových pravidel. Zmiňuje obyčejové pravidlo o nepoškozování životního prostředí za hranicemi jejich jurisdikce při provádění činností států na jejich vlastním území. Na str. 11 však konstatuje, že vzhledem ke specifické povaze emisí skleníkových plynů a klimatických změn lze dovést závazky z obyčejového pravidla jen stěží. Toto své konstatování by měl autor vysvětlit. Dále diplomant kvalifikovaně rozebírá různé typy smluvní úpravy v oblasti mezinárodní ochrany životního prostředí. Srovnává zde situaci v oblasti ochrany ozónové vrstvy a ochrany klimatu. Konstatuje, že ochrana klimatu je pro vytvoření právní úpravy podstatně obtížnějším tématem. Jako prostředek právní úpravy v oblasti klimatu je především stanovení cílů, základních zásad a principů, které je třeba dodržovat, společně s dílčími omezeními a podpora vědeckého a technologického rozvoje (str. 13).

Druhá kapitola je již zaměřena na vývoj mezinárodněprávní ochrany klimatu od 70 let 20. století. V této části se autor zabývá problémy spojenými s projednáváním a uzavřením Rámcové úmluvy o změně klimatu. Pro další vývoj v dané oblasti považuje diplomant podstatné zejména zřízení konference smluvních stran (str. 20), která má sloužit jako fórum pro vznik dalších mezinárodněprávních instrumentů v této oblasti. Zabývá se uzavřením Kjótského protokolu v roce 1997 a dále zde zmiňuje Mراكéšské dohody (str. 24 – 25). Jaký je jich význam?

Třetí kapitola je zaměřena na rozbor Rámcové úmluvy o změně klimatu. Zmiňuje zde mimo jiné závazky smluvních stran přílohy I a II (str. 35). Jakou mají povahu, jsou právně závazné nebo se jedná o soft law? Čtvrtá kapitola zahrnuje rozbor Kjótského protokolu. Jakou povahu mají závazky podle Protokolu?

Pokud jde o hodnocení, diplomová práce má logickou strukturu. Je založena na analýze vývoje v dané oblasti a vzhledem k tomu, že se jedná o smluvní úpravu na rozboru úmluvy a protokolu. V této poměrně složité problematice se diplomant výborně orientuje a v práci naplňuje vymezené cíle.

Pokud jde o literaturu, použil diplomant řadu primárních a sekundárních pramenů, převážně cizojazyčných. Schopnost uchazeče pracovat s literaturou prokazuje i na 53 citacích. Přínosné a ilustrativní jsou i přílohy k práci. Práce je napsána srozumitelným, čtivým jazykem.

Diplomovou práci **doporučuji** k ústní obhajobě, hodnotím ji klasifikačním stupněm **výborně**. Při ústní obhajobě doporučuji, aby diplomant vedle výše zmíněných otázek :

- 1) vysvětlil význam schůzí konference smluvních stran Kjótského protokolu,

- 2) vyjádřil svůj názor na situaci v právní úpravě po skončení platnosti Kjótského protokolu v roce 2012.

V Praze dne 24. května 2011

doc. JUDr. Jan Ondřej, CSc., DSc.